

יונה

4

3

2

1

הפרק 1

יהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמה¹

קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני²

ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא³

עמהם תרשישה מלפני יהוה

ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבע⁴

וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד⁵

אל ירכתי הספינה וישכב וירדם

ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא⁶

נאבד

ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל⁷

על יונה

ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה⁸

עם אתה

ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה⁹

וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח¹⁰

כי הגיד להם

ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער¹¹

ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה¹²

עליכם

ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם¹³

ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה¹⁴

יהוה כאשר חפצת עשית

וישאו את יונה ויטלוהו אל הים ויעמד הים מזעפו¹⁵

וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים¹⁶

וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות¹⁷

הפרק 2

יתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדג¹

ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי²

ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו³

ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך⁴

⁵אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי;
⁶לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי;
⁷בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך;
⁸משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו
⁹ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה
¹⁰ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה

הפרק 3

יהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר
²קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך;
³וּיְקַם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל נִינּוּה כַּדְּבַר יְהוָה וּנִינּוּה הִיְתָה עִיר גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים מֵהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
⁴וַיֵּחַל יוֹנָה לְבֹא בְעִיר מֵהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבַּעַיִם יוֹם וּנִינּוּה נִהְפַּכְתָּ
⁵וַיֹּאמְרֵנוּ אֲנָשִׁי נִינּוּה בֵּאלֹהִים וַיִּקְרְאוּ צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים מִגְּדוֹלָם וְעַד קֶטְנָם
⁶וַיֹּגַע הַדְּבַר אֶל מֶלֶךְ נִינּוּה וַיִּקָּם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ מֵעִלְיוֹ וַיִּכַּסּ שָׁק וַיֵּשֶׁב עַל הָאֹפֶר;
⁷וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינּוּה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדָלְיוֹ לֵאמֹר הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר וְהַצֹּאֵן אֵל יִטְעֲמוּ מֵאֹמֶה אֵל יִרְעוּ וּמִיָּם אֵל יִשְׁתּוּ
⁸וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ אֶל אֱלֹהִים בַּחֲזָקָה וַיֵּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרֹכּוֹ הִרְעָה וּמִן הַחֲמֵס אֲשֶׁר בַּכִּפְיָהֶם
⁹מִי יוֹדַע יֵשׁוּב וְנַחֵם הָאֱלֹהִים וְשֹׁב מִחֶרֶן אִפּוֹ וְלֹא נֶאֱבַד;
¹⁰וַיִּרְא הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדְּרֹכָם הִרְעָה וַיִּנַּחֵם הָאֱלֹהִים עַל הִרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה

הפרק 4

ירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו
²וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא זֶה דִּבַּרְתָּ עַד הַיּוֹתִי עַל אֲדַמְתִּי עַל כֵּן קִדַּמְתִּי לְבִרְחַת תְּרִשִּׁישָׁה
כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל חֲנוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אָפִים וְרַב חֶסֶד וְנַחֵם עַל הִרְעָה
³וְעַתָּה יְהוָה קַח נָא אֶת נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי;
⁴וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵיטֵב חָרָה לְךָ
⁵וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סֶכָה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֶל עַד אֲשֶׁר יֵרָאֶה מֶה יִהְיֶה בְּעִיר
⁶וַיִּמֶן יְהוָה אֱלֹהִים קִיקִיּוֹן וַיַּעַל מֵעַל לִינּוּה לַהֲיוֹת צֶל עַל רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרְעָתוֹ וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַל הַקִּיקִיּוֹן
שִׂמְחָה גְּדוֹלָה
⁷וַיִּמֶן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לְמַחֲרֹת וַתֵּךְ אֶת הַקִּיקִיּוֹן וַיִּיבֹשׁ
⁸וַיְהִי כְזֶרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמֶן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלֵּף וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ
לְמוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי;
⁹וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל יוֹנָה הֵיטֵב חָרָה לְךָ עַל הַקִּיקִיּוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה לִי עַד מוֹת
¹⁰וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חֹסֵת עַל הַקִּיקִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ שֶׁבֶן לִילָה הִיא וּבֶן לִילָה אֲבָדָה;
¹¹וְאֲנִי לֹא אֲחוֹס עַל נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהּ הֲרַבָּה מִשְׁתִּים עֶשְׂרֵה רְבֹו אָדָם אֲשֶׁר לֹא יָדַע בֵּין יָמֵינוּ לְשִׁמְאָלוֹ וּבַהֲמָה רַבָּה